

[Anker Lau.]

udenrigsminister — netop som hele den øvrige verden vest for jerntæppet på forskellig måde afvikler hele den gamle kvota-økonomi i erkendelse af, at handelsfriheden inden for det størst mulige område giver netop det fremskridt og den velstand, vi alle sammen ønsker, og som også det ærede medlem hr. Hans Rasmussen ønsker, giver teknisk udvikling og bevirker, at konkurrenceevnen fremmes, at de lavest mulige priser opnås, at det størst mulige forbrug og den fulde beskæftigelse bliver mulig. Vi kan dog ikke efter min mening holde os uden for den udvikling, som allerede er i gang rundt omkring i Europa.

Jeg kan i øvrigt tilslutte mig de bemærkninger, de højtærede ministre har gjort i anledning af det ærede medlem hr. Hans Rasmussens udtalelser.

Poul Møller: Jeg vil gerne takke de højtærede ministre for de udførlige svar, begrundelser og redegørelser, vi har modtaget i dag. Nu vil jeg slet ikke overvurdere oppositionens betydning og tro, at det var os, der havde fremkaldt disse meget omhyggelige besvarelser og meget lange redegørelser. Jeg tror, de havde en anden adresse, og det er da rart, at der er ærede medlemmer, der er i stand til at få så lange nationaløkonomiske redegørelser her i tinget vedrørende arbejdsløshedsproblemer, og hvordan beskæftigelsen holdes oppe i et land. Det er så ekstraordinært, at vi på et vist tidspunkt næsten troede, vi befandt os i Nationaløkonomisk Forening i stedet for i det høje folketing. Jeg må måske derfor have lov til at stille det gamle spørgsmål her i dag, også efter at have hørt det ærede medlem hr. Chr. Christianesen: er det et privat slagsmål, eller må vi andre også være med? Men foreløbig er det jo sådan, at vi må gøre nogle randbemærkninger, og det skal da heller ikke blive til mere i dag.

Jeg hørte, at det ærede medlem hr. Lars P. Jensen sagde, at regeringen sidste vinter havde foreslået, at disse problemer kunne tages op til løsning i et fællesudvalg, men da ville oppositionen ikke være med. Oppositionen havde den opfattelse, at regeringen måtte udarbejde disse forslag. Det har regeringen gjort nu, og så får vi også vor udvalgs-

behandling. Det er vist den sædvanlige fremgangsmåde. Skulle socialdemokratiets interesser ikke være blevet tilstrækkelig varetaget ved denne fremgangsmåde, er det i hvert fald ikke oppositionen, der har lagt dem hindringer i vejen. Men det, som vi i øvrigt pegede på, var, at hvis regeringen ville tale med os på daværende tidspunkt om disse problemer, toldforhøjelse i forbindelse med en liberalisering, sad der en toldkommission, som man bare kunne indkalde, og som var politisk sammensat, men den ophævede man så i stedet for.

Jeg har ikke villet benyttet denne lejlighed, hvad den højtærede udenrigsminister også vidste, til at gå ind i en debat om Danmarks stilling over for de syv landes frihandelstraktat. Jeg har ikke ment, det var rigtigt ved denne lejlighed at gøre andre bemærkninger end dem, der var naturlige i forbindelse med toldlovsforslaget og eventuelt vareforsyningslovens forlængelse. Det kunne nok tænkes, at der derfor kunne gøres bemærkninger til den højtærede udenrigsminister, således f. eks., når den højtærede udenrigsminister nu kom ind på disse problemer, at det ikke er tilfredsstillende, at man kun i et forord, i preambelen, fastsætter, hvad det er, man sigter til, hvad man vil med hensyn til de seks og de syv.

Med den tilslutning, den højtærede regering fik her i sommer til samlingsbestræbelserne, før vi gik ind i de syv landes frihandelsområde, burde man sørge for, at der samtidig med traktatens underskrivelse forelå et direkte aktuelt handlingsprogram med forslag om, hvordan man ville skabe et samarbejde mellem de syv og de seks. Nu har den højtærede udenrigsminister ganske vist fortalt os, at Hallsteinkommissionen er ved at udarbejde et sådant forslag, men det kan næppe være rigtigt, når de syv selv som grundelse for oprettelse af deres frihandelsområde peger på, at det skal være vejen frem til et samarbejde med de seks og med de øvrige vesteuropæiske lande, at de syv ikke prøver på at formulere en aktiv invitation, en direkte opfordring til og et direkte program for et samarbejde med de seks. Derfor vil jeg gerne anmode den højtærede udenrigsminister om at tage dette problem op til så nøje overvejelse som muligt, inden han en af de nærmeste